

giver Synsmændene et Fingerpeg med Hensyn til de Forlangender, de passende kunde stille til Styrken af de enkelte Stykker i Dampmaskinen, og jeg er overbevist om, at den ærede Taler vil være enig med mig i, at det var incorrect, naar han selv yttrede, at den dobbelte Vægt, hvormed det enkelte Stykke skulde kunne taale at belastes, var en overdreven Fordring. Vel har man tidligere ved denne og andre lignende Leiligheder brugt aldeles overdrevne Prøver, hvorved man har givet de enkelte Stykker et Knæk, men jeg troer, at den ærede Taler vil være enig med mig i, at et dobbelt Tryk paa ingen Maade kan antages som noget overdrevent, saalænge jeg ikke tvivler paa, at enhver blot nogenlunde vel konstrueret Dampmaskine vil kunne taale dette Tryk eller efter Omstændighederne Træk. Naar han har spurgt, om det enten skulde beregnes eller prøves, vil jeg dertil svare: jeg har tænkt mig, at man skulde undersøge foreløbigt ved et Skjøn; og, hvor dette Skjøn maatte lede Synsmændene til en stærk Tvivl, om den rette Styrke var tilstede, kunde de forlange en Prøve foretaget; men den Prøve vil, som det senere vil vise sig, igjen kunne appelleres af Dampmaskinens Eier eller Bruger. En Formel kan der naturligtviis ikke være Spørgsmaal om, saalænge man ikke vil foreskrive en aldeles bestemt Form for de enkelte Stykker; thi vistnok er der mange forskjellige Formler for Styrkeberegninger; der maa nødvendigviis være ligesaa mange idetmindste, som der kan være Gjenemsnitsformer af Stykkerne, thi efter disse maae jo Formlerne rette sig; altsaa en Formel vil ikke kunne foreskrives, medmindre man vilde gaae i en særdeles minutios Detail med Hensyn til den ydre Skikkelse, de enkelte Stykker skulde have. Meningen er altsaa den, at i Reglen vilde Synsmændene være tilfredsstillende, fordi de vilde kunne see, at der er fuldkommen den Styrke, der forlanges; men, naar de skulde finde enkelte Stykker ganske særdeles svage, saaledes at de maatte nære Frygt for, at den rette Styrke ikke var tilstede, er det deres Pligt at forlange en Prøve foretagen.

Schæring: Efter det Tilsagn, den ærede Ordfører har givet med Hensyn til § 9, antager jeg, at den nemmeste Maade at gaae frem

paa, vil være, at jeg tager mine Forslag tilbage og lader det, de tilsigte, afgjøre ved 3die Behandling ved Ordførers Mellekomst.

Formanden: Jeg maa da spørge, om nogen Anden optager disse Forslag; i modsat Fald vilde de bortfalde (Ophold); de ere bortfaldne. Justitsministeren har Ordet!

Justitsministeren: Jeg ønskede kun at udtale nogle faa Ord med Hensyn til Grundene, hvorfor jeg har troet at burde slutte mig til det af det ærede Udvalg fremsatte Forslag. De Forandringer, som ved dette Forslag ere foretagne i det tidligere Udkast, der fra Regjeringens Side blev forelagt for det ærede Thing, sees for det Første at være, at der i det nu foreliggende Forslag er optaget en Deel Bestemmelser, man havde troet at kunne undvære i Regjeringsudkastet, ved kun at henvise til Forordningen af 27de April 1832. Man havde nemlig i Regjeringsudkastet troet, at Loven kunde fremtræde som et Tillæg til de allerede bestaaende Bestemmelser. Jeg har imidlertid fra mit Standpunkt altid anseet det for tvivlsomt, hvilken af disse to Fremgangsmaader, der var den rette, og, da Udvalget antog, at det vilde være rigtigere aldeles at ophæve Forordningen af 1832, saa har jeg i saa Henseende ikke fundet nogen Betænkelse ved at slutte mig til Udvalgets Forslag. Den anden Hovedforandring, som dernæst er foregaaet, er den, at de Bestemmelser, der vare optagne i det Regulativ, jeg tillod mig at lade følge med Udkastet, nu ere optagne i selve det her foreliggende Forslag. Det er allerede i Motiverne til Regjeringsudkastet berørt, at Grunden til, at dette ikke var skeet i bemeldte Udkast, var, at man antog, at det af og til kunde vise sig at være nødvendigt at foretage Forandringer ved disse regulative Bestemmelser, som ikke just egne sig til at gjøres til Gjenstand for Forhandlinger i den lovgivende Forsamling. Imidlertid har jeg heller ikke her troet at burde modsætte mig den Anskuelse, som det ærede Udvalg har troet at burde give Fortrinnet, at nemlig ogsaa disse regulative Bestemmelser burde optages i selve Loven, hvorefter det i Fremtiden jo vil vise sig, hvorvidt disse Bestemmelser vilde udfordre betydeligere Forandringer. Hvad iøvrigt det nu foreliggende